

Kapitola 16. náboženství a pravda

Předcházející část: Kapitola 15. pravda a válka

ČÁST IV VYŠŠÍ VĚDOMÍ A PRAVDA

KAPITOLA 16

Náboženství a pravda

Část 1

Světová náboženství

Úvod

Náboženství bylo respektované jako zdroj pravdy v průběhu věků ve všech kulturách. Technika kalibrování vědomí dokumentuje vnitřní duchovní realitu různých hlavních náboženství. U údajů kalibrování, které následují, je důležité si uvědomit, že úrovně kalibrování nejsou formy úsudku. Vyšší kalibrování neznámá „lépe než“, ale místo toho odráží vliv úrovně vědomí kultur, u kterých se pravda v náboženství historicky objevila, stejně jako úroveň pravdy, kterou vyjadřují. Hodnota a výhoda každého náboženství je závislá na motivaci oddaných stoupenců, a každé z nich může být odrazovým můstkem do pokročilého mystického stavu nebo k osvícení. Všechno, nicméně, začíná vírou.

Historie

Výzkum faktů kolem náboženství měl za následek pravděpodobně nejvíc prestižní a odbornou světovou literaturu. Většina výzkumů byla v první řadě orientovaná víc historicky, než duchovně, a vyvolala velkou pozornost archeologů, a dokumentování historických událostí, které, třebaže jsou zajímavé, jsou často irelevantní v porovnání s podstatou a základem odhalené pravdy hlavních učení.

Velká náboženství povstala z učení svých zakladatelů – velkých mistrů, avatarů a duchovních géniů všech dob. Jejich základní pravdy byly často později zatemněny předsudky a etnickými, zeměpisnými a kulturními obyčejí, které nepatří k hlavní myšlence samotného učení a odklánějí se od něj. Nicméně zároveň prezentují kulturní historický kontext s důsledky týkající se sdělovaných významů, stejně jako jejich jazyka. Protože hodně z duchovního vyučování je subtilní a významy jsou mlčky předpokládány s nepatrnými změnami, výrazem nebo gesty. Bohužel, tyto původní druhy informací byly ztraceny, a proto jsou doslovná sdělení někdy dvojznačná.

V raných primitivních a často kmenových populacích znamenal účinek a dopad vysoké náboženské pravdy začátek pozdějšího převládajícího monoteismu, který nahradil pohanské panteony Římanů, Řeků a Germánů. Tisíce let před vývojem náboženství v západním světě starověká árijská kultura Indie již zplodila velmi pokročilé

duchovní učení, které bylo základem hinduismu. Učení osvícení mudrcové a řiřiové, od kterých pocházely Vědy, předcházeli Buddhu o několik tisíc let, stejně jako Mojžíše, a později Ježíše, a ještě později, Muhammada.

Formální náboženství také nahradilo více primitivní panteismus a modlářství. Domorodci amerických kultur poznávali intuitivně přítomnost Boha jako zdroje života bez působení konkrétního avatara nebo proroka. Chief Seattle, jak odhalil jeho slavný projev, měl působivou úroveň vědomí 700. Struktura Irokézského národa přispěla k vytvoření Ústavy Spojených států. Tyto jevy propůjčily víru v koncept „přirozeného práva“, princip, který člověk vytvořil schopností chápat realitu Božství. Z této doktríny povstal teologický diskurs „překonatelná“ versus „nepřekonatelná“ nevědomost.

Stinné stránky náboženství

Limity náboženství byly analyzované historiky ze sekulárního hlediska a teology v jejich kriticismu, stejně jako velkými filozofy v průběhu staletí. Skutečné problémy vznikají z kanonizace výkladů duchovních pravd, které jsou důsledek nedorozumění duchovního ega kněží. Hodně je ztraceno v překladu učení, která byla zapsaná stovky let poté, co byla mluvená.

Zatímco výše uvedené jsou známá omezení (jak odráží kalibrování vědomí), menší pozornost byla věnovaná vztahu stoupenců k náboženství samotnému. Nejzřejmější chybou je uctívání náboženství, namísto Boha (chyba, kterou neudělá opravdu osvícený mystik). Zatímco náboženství dává inspiraci, duchovní fakta a důležité informace, je to jen lineární, časoprostorový koncept, a ne Realita samotná. Toto má za následek obvyklý prohřešek proti podstatě opravdového náboženství ve jménu náboženství samotného (například křesťanské a islámské křížové výpravy, inkvizice, zabíjení nevěřících, zotročení nevinných ve jménu náboženství, politické pirátství teokratické totality a racionalizace neintegrity ve „jménu víry,“ atd.).

V určitém smyslu je nábožnost subtilní forma modlářství, kterou církve jako instituce staví nad Boha. Současné zabíjení nevinných lidí ve jménu Aláhova nejvyššího milosrdenství je zářný příklad. A ještě víc subtilní příklad je přehánění externích ozdob a etnické zvláštnosti primitivních kmenových zvyků, které se stanou ohniskem zájmu, namísto duchovní pravdy. Tak mají překroucení za následek útisk a prohřešky proti základním náboženským premisám.

Základní defekt výše uvedeného je zřejmě stinná stránka samotného ega, které používá náboženství pro své vlastní cíle: pýchu, moc, zisk, prestiž, bohatství, uctívání, sociální image a narcistický zisk. Náboženství je prostředek, ne cíl, je to mapa, ne teritorium, je to obal, ne kniha. Tak přehnaná nábožnost, která vypadá jako pieta, může být a je chybou, když se takhle předvádí svědomitost. Velcí učitelé učili pravdu o Božství, ne náboženství, které přišlo o staletí později. Zatímco úcta k náboženství a k Písmu svatému je pochopitelná, uctívat a hledat se má Pravda a Bůh.

Nebe

Výzkum odhaluje, že nehmotná duchovní nebesa (nebeské oblasti) kalibrují od úrovně

200 až do nekonečna a jsou srovnatelná s kalibrační stupnicí úrovní vědomí. Duchovní vývoj pokračuje i potom, co duše opustí tělo, a gravitací vstupuje do úrovní optimálních pro pokračující vývoj. V nebeských úrovních existují také podoblasti pro různé a různorodé duchovní a náboženské skupiny, které sdílejí specifickou identifikaci. Tvrzení o „výlučnosti“ nebe od různých náboženských skupin má relativní, částečnou platnost, ale je falešné jako hlavní předpoklad. Žádná skupina nebo náboženství nemá výhradní právo na „nebe“, ale jsou místo toho kanálem ke specifickému regionu pro sdílený systém víry. Žádné náboženství nemá exkluzivitu na pravdu, a tvrzení samotné je omezený klam. (Toto sdělení kalibruje v úrovni 985.) „Vícenásobné nebe“ řeší sporné náboženské postoje a v minulosti byly užívané k tomu, aby zastrašily odchyly od pravověrnosti.

Nehmotné duchovní oblasti pod 200 jsou tradičně označené jako „astrální oblasti“, které jsou opět rozvrstvené do vyšších, středních a nízkých (různé hlubiny „pekla“). Posmrtný osud duše, která pokračuje jako subjektivní vědomí, je v souladu s absolutní spravedlností Božství, výhradně jako následek činu duchovní vůle. Tak je duchovní osud duše určený volbou a vyrovnáním. „Soud“ je proto nepřetržitý, automatický proces. Jako korek v moři je duše umístěná podle své vlastní skutečné vzplývavosti. Božství je tak zdrojem a zárukou svobody.

Centrem náboženství je kritický koncept hříchu a jeho důsledky. Zatímco teologická diskuse o tématu je rozsáhlá, pragmaticky to může být zjednodušené v souvislosti s výzkumem vědomí jako lidské jednání nebo záměr, které kalibrují pod úrovní 200. Tedy hřích rovná se klam:

Lehký hřích	190
Smrtelný hřích	180

Úroveň 200 stanovuje hranici, která podporuje život, pravdu, integritu a lásku, od toho, co je protiklad těchto vlastností. Tato úroveň také vytyčuje úrovně pekla (pod 200) a nižší astrální oblasti od nebe a nebeských sfér. Toto také vyznačuje úroveň, která odlišuje dobro od zla v pravém smyslu, že se odkazuje na vnitřní vlastnosti (*res externa*), než na názor (*res interna/cogitans*). Tato diferenciaci může být udělaná s jistotou pomocí kalibrování vědomí, protože stupnice je v referenci k neměnnému absolutnu, tedy je souhlasná s Božstvím.

Všechna náboženství a duchovní učení jsou ve shodě a souladu pokud se týče škodlivých důsledků pravého hříchu, který je, a priori, přestupek proti pravdě a proto kalibruje na Stupnici Vědomí. Hřích je popisován jako chyba nebo přestupek, a trestuhodnost souvisí s mírou nevědomosti a souvisí se schopností mít mravní odpovědnost, například překonatelnou a nepřekonatelnou. Toto se odráží ve volbě odsouzení nebo odpuštění a příležitostech k lítosti, zhoubě, přiznání nebo kompenzaci dobrými skutky.

Problémy způsobené duchovními / karmickými důsledky hříchu jsou kompenzované možnostmi záchrany pro ty, kdo „věří v Jeho jméno“ v křesťanství, hinduismus, islám a buddhismus. V nebeské oblasti je každý sám sobě advokátem a spasitelem před soudem Boha v následném nehmotném světě. Ve vlídném kontextu, lidstvo je

soucítě viděné jako vnitřně skutečně nezpůsobilé překročit negativní síly ega, je-li bez pomoci v pozemské a lidské oblasti. V pohledu hinduistů a buddhistů to má za následek nekonečné cykly znovuzrození a připoutanost k zemské a lidské dimenzi a nevyhnutelné utrpení. (Karma kalibruje v úrovni 999.)

Na stupnici vědomí jsou úrovně pod 200 nadměrně spojené s postoji, emocemi, motivacemi, vírou, chováním a aktivitami, které jsou duchovně a karmicky škodlivé, které, v této době života také, mají za následek negativní důsledky a jsou závaží. Tudiž indikují duchovní patologie.

Zatímco se mnoho lidí pokouší ovládat problém viny, hanby nebo strachu popřením nebo ateismem (který sám je paradoxně výraz víry a je nedokazatelný), když se psychologické obrany rozbijí, vnitřní pravda je konfrontována s úrovní nepředstavitelné gravitace. Pekla jsou subjektivní, zkušenostní realita děsivého a silného stupně, jak mohou dosvědčit ti, kdo se ponořili do jeho hlubiny. Nízké úrovně jsou zakoušené jako nekonečné, věčné utrpení, bez naděje. Spása je možná jedině zřeknutím se ega, je to jediná volba, která tam bytosti zůstává kvůli troše zbývající dobré karmy / ctnosti (úroveň 990).

Reality lidské duchovní volby byly doložené po celou historii. Zatímco vážný pohled na duchovní realitu se může nejdříve zdát odstrašující, po větším porozumění zjistíme, že garantuje osvobození od strachu a dává naději a víru založenou na spolehlivých vědomostech. Každý člověk má nějakou dobrou karmu někde ve svém duchu, bez ohledu na to, jak zdánlivě mravně zpustlý může být. Všechno, co se požaduje, je dovolit vnitřní jiskře, aby se rozhořela plamenem záchrany, spásy a znovuzrození. V této zkušenostní době života, stejně jako v jiných, které byly doložené, je jen nutné vyzývat Boha. „Ó Bože“, je to jediná a dostačující jiskra potřebná k tomu, aby otevřela dveře pro Přítomnost Boha. Tak povstalo zvolání „Gloria in Excelsis Deo,“ kterým autor tuto knihu uvádí i ukončuje.

Ranné křesťanství

První století – „Cesta“	980	Apoštolové 905-990
Před koncilem v Nicaea	840	Po koncilu v Nicaea (r. 325) 485
Gnostici	510	

Katolictví

Východní pravoslavné 490	Koptské	475
-----------------------------	---------	-----

Římskokatolické

Papežství 570	Kolegium kardinálů 490
------------------	---------------------------

Víra a liturgie	535	Duchovenstvo	490
Jezuitský řád	440	Církev (celosvětově)	450

Po-reformační

Amiši	375	Znovuzrození křesťané	350
Křesťanská věda	410	Episkopalistické	510
Evangelické	385	Fundamentalistický křesťan	325
LDS	405	New Thought	405
Pentecostal (Letnicový)	310	Protestantismus	510
Puritánský	210	Kvakeři	505
Armáda spásy	405	Unity	505

Stoupenci křesťanství zahrnují přibližně jednu třetinu světového obyvatelstva a jeho základní učení je důvěrně známé i nekřesťanům. Kristus je zahrnutý v islámu jako velký prorok a je také respektovaný v hinduistických a buddhistických kulturách. Je také respektovaný jako velký prorok v jedné větvi judaismu (spasitelský).

Termín „Kristus“ všeobecně značí stav inkarnace Božství nebo Kristovského vědomí. Tak je Ježíš Kristus inkarnace božství v člověku, skrz kterého křesťanství poznává Trojici Boha Otce, Boha syna a Svatého Ducha (úroveň 945).

Ježíš Kristus kalibruje v úrovni 1000, nejvyšší možné úrovni v lidské doméně, a jeho apoštolové kalibrují ve vysoké úrovni 900 a víc. Pro zajímavost: ostatky svatého Petra pod oltářem v bazilice v Římě kalibrují přes 900 (podobně jako ostatky Buddha aktuálně na Veřejné cestě, které také kalibrují v úrovni 900).

Důležitý je velký pokles úrovně křesťanství od prvního století, kdy mělo úroveň 800 – 900, k úrovni 485 po koncilu v Nicaea v roce 325 našeho letopočtu. To byl důsledek zahrnutí Starého zákona (úroveň 190) a Zjevení (Apokalypsa úroveň 70) do oficiální bible (podívej se na kapitolu 18). Zatímco pád člověka je alegorický příběh (kalibruje v úrovni 60), stinnou stránkou byla naivní víra a důraz na vinu a hřích. Podle výzkumu, „pád člověka“ znamená objevení se dualistického myšlení (to jest strom dobra a zla), kterým byl člověk lapen do pasti svádění ze zvědavosti. (Toto vysvětlení kalibruje v úrovni 975.)

Papežství jako úřad, podobně jako úřad dalajlámy, kalibruje v úrovni 570. Nicméně v linii následujících papežů v dalších staletích dva papežové kalibrují pod 200. Tak instituce kalibrují jinak, než hlavní učení náboženství, která se liší od kalibrovaných úrovní svých zakladatelů.

Když se zeptáme, jaká je ideální úroveň pro hlavu světové církve, dostaneme číslo 570, které je aktuální dané situaci. Pod úrovní 570 není dost síly inspirovat masy světa a odolávat útokům převládajících odpůrců náboženství. Úrovně kalibrování víc než 570 ukazují příchod mysticismu a znamenají osvícení, které předem zamezí zájmu nebo zapojení v nezbytných záležitostech administrativy.

Po staletí církve jako instituce možná musely přijímat kompromisy se základními principy kvůli přežití (například „pro dobro víry“). Taková rozhodnutí se obtížně hodnotí o staletí později, protože kontext je velmi změněný. Většinová náboženství někdy jsou kritizována za selhání v reakcích na přecházející události lidstva; nicméně, jako instituce mají jiný časový přehled o světových událostech, bez ohledu na to, jak vážné se mohou zdát, jsou to jen pomíjivé události. Že je v takové politice moudrost, může být zjištěné při zkoumání efektu zapojení se do přecházejících světových záležitostí, jaké postihly některé americké protestantské církve, a zapojení do politiky přineslo veřejnou kritiku, jako je ta od Johna Leo v *U.S. News & World Report* (říjen 2004).

V článku nazvaném „When Churches Head Left“ se píše, že když se počet členů hlavní protestantské církve zmenšil kvůli propalestinské, anti-americké a anti-izraelské politice, je to jako vzdát se investic, které nejsou levicově favorizované. Také takové organizace, jako je World Council of Churches a National Council Churches nemohou řešit porušování lidských práv v represivních totalitních režimech a místo toho se výlučně zaměří na Ameriku a Izrael, a nezmiňují se o bývalém Sovětském svazu, Číně, Severní Koreji, Libyi, Sýrii, a tak dále.

Přidejte k výše uvedenému účinku na veřejnost trend episkopální jmenování homosexuálního biskupa, které rozdělilo episkopální církve, která se právě zotavovala z přijímání žen do kněžského stavu, a pedofilní skandály katolické církve. Tak můžeme vidět, proč tradiční náboženství ztrácí základ k sociálnímu trendu samotné spirituality. *Publishers Weekly* psaly o veřejném hladu po náboženské a duchovní pravdě a knihách s akademickou autoritou (Hilliard, 2004).

Římské katolictví, kalibrování současných postojů

Jako instituce v roce 1900	460	Jako instituce v roce 2004	305
Postoj k antikoncepci	180	„Antikoncepce“ sama kalibruje	205
Teologická teorie o antikoncepci	180	Postoj duchovenstva k pedofilii	125
„Pedofilie“ samotná kalibruje	135		

Problematické jevy jsou důsledky zdánlivě zastaralé církevní doktríny, která přispěla k církevnímu poklesu. Církvím klesá počet členů a často pět nebo šest členů v diecézi se semkne a upevní. V některých oblastech je kvůli masivním soudním procesům vyhlášený bankrot. Církve poklesla v morální úrovni a veřejné mínění, kvůli vážným skandálům, očekává víc než následnou neupřímnou lítost za zraněné životy mnoha tisíců nevinných dětí. Vysocí zločinní provinilci, místo toho aby byli zbaveni kněžství, jsou pouze přesunuti na další duchovní pozici, což vyvolává veřejné pobouření.

Protože chudoba a environmentální znečištění jsou důsledkem přelidnění, celkový církevní postoj k antikoncepci v úrovni 180 zbytečně přispívá ke světovému problému, ježto antikoncepce kalibruje v úrovni 205, a duch nevstupuje do zárodku před třetím měsícem těhotenství. Celkově mají problematické přísné církevní postoje za následek svět plný bývalých katolíků. (To přimělo církev před čtyřmi stoletími, aby exkomunikovala Galileu.)

Velké instituce včetně vlád v průběhu času často upadají do byrokratické paralýzy a hlouposti a stávají se nefunkční kvůli naprosté složitosti (to jest, Sanskrit *tamas*). Hlavní rozkol v křesťanské církvi vyplynul z neshod církevních autorit o výklad teologie Trinity. Následně se církev rozdělila na římskou a východní pravoslavnou.

Následovně začala být praxe římské církve považovaná za chybnou, což vedlo k náporu protestantismu, reformaci a k odstranění víry v neomylnost papeže. Protestantská reformace byla podpořena vynálezem Gutenbergova tiskařského lisu, který umožnil dostupnost Písem svatých masám, které byly předtím omezené na duchovenstvo a spisy psané jedinečně v latině. Protestantismus podporoval rozšíření evangelia a jeho překlad do jazyků všech zemí.

V kalibrování číslicové rozdíly mezi různými větvemi křesťanství neznamenaají, zda jsou „lepší“ nebo „horší“, ale znamenají úroveň, na které je pravda vysvětlená v souladu se svým publikem. Hlavní nominální hodnoty, které kalibrují především v úrovni 400, zahrnují racionalitu, rozumnost a intelektuální úroveň srozumitelnou pro většinu lidí.

Stinné stránky křesťanství byly nejvíce extrémní v době inkvizice, kdy nábožnost degenerovala do hysterie a strachu. Technicky právní základ pro vyhlášení kacířství ve skutečnosti nebyla víra sama, ale odmítnutí ji praktikovat tak, jak nařizovala církevní autorita (například Galileo). Paradoxně některé aspekty jednání církve představovaly protiklad k učení svého zakladatele, jehož podstata byla založená na chápání hříchu jako důsledku neznalosti, a milosrdenství a odpuštění měly být prvořadé principy, které Ježíš předvedl v nejvíce extrémních podmínkách.

Církevní instituce se staly zranitelné chybami, protože lidské ego je zranitelné (to jest duchovní ego). Naopak mystici se nezaplétají do světových záležitostí, a proto nejsou sváděni zranitelnými postoji (tj. non dualita ega po transcendenci).

Náboženské skupiny, jako jsou univerzalisté, Nondenominational, Náboženská věda a Unity jsou liberální, tolerantní a nedogmatické. Jsou pozitivní v tom, že zdůrazňují cestu k Bohu prostřednictvím lásky, radosti, míru a dobré vůle, a ne skrz vinu, hanbu, a pokání, které jsou stinnou stránkou staršího gotického křesťanství, rovněž i katolického a protestantského. Liberální náboženství „New Thought“ zdůrazňuje toleranci, přijetí, odpuštění a soucit jak k sobě tak i k druhým lidem a k dalším náboženstvím. Jako byl protestantismus protest proti stinným stránkám katolictví, tak jsou tyto církevní skupiny další vývoj, který odmítá negativní stránky protestantismu, ve kterém často převažovala „nenávisť ke hříchu“ a byly jí posedlé, místo aby ji přeměnily v duchovní ctnosti. Pro

zajímavost, masopustní úterý (Mardi Gras) kalibruje v úrovni 189 a půst jen ve 190.

Otázky někdy vyvstávají u mormonské církve kvůli Latter Day Saints (LDS), což je mormonská Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů, kvůli polemice o původu, praxi a údajných objevech v dokumentech od Marka Hoffmana. Bylo dokázáno, že „Salamander Letters“ jsou padělek a stejně tak i další údajné historické dokumenty, objevené Hoffmanem, který byl zřejmě chytrý podvodník. Josef Smith kalibruje přes 400 a církev LDS v 405 (konzistentně ověřené). Extrémistické polygamní sekty kalibrují v úrovni 135-140 a mnohoženství bylo zakázané mormonskou církví od konce 18. století. Navzdory všem historickým nebo teologickým chybám, kalibrování v úrovni 405 odráží, že Mormoni přijali Ježíše Krista jako Pána a Spasitele, což zvedá celkovou úroveň.

Budhismus

Mahayana	960	Zen	890
Hinayana	890	Lotus Land	740
Tantra	515	Tibetský	490
Won (Won Bulgyo)	405		

Buddha žil pět set let před Kristem na okraji Nepálu v primárně hinduistické kultuře. Jak známá historie říká, narodil se jako královský syn a byl vychováván v uměle chráněném prostředí, neboť jeho rodina nechtěla, aby se pošpinil špinavou nebo narušenou stinnou stránkou obyčejné civilizace. Když unikl z této umělé ochrany a zabloudil do ulic města, byl šokovaný, když se stal poprvé svědkem utrpení, stáří, chudoby, chorob a smrti. Toto v něm vyvolalo intenzivní touhu, aby dosáhl konečné životní pravdy. Vyhledával hinduistické mudrce a duchovní skupiny aby studoval a meditoval, ale nakonec si uvědomil jejich omezení a opustil je. Podle legendy, aby dosáhl konečnou pravdu, odmítl pak dostupné hinduistické učitele a místo toho seděl sám pod stromem bóji v intenzivním rozjímání. S jasnou myslí a intenzitou cíle se progresivně vzdal iluze ega (*maya*). Jak se blížil ke konečnému osvícení, byl sužovaný démony a prošel fyzickým utrpením, měl pocit, že jeho kosti byly rozbité (podobné, jako když Ježíš potil krev v Getsemanské zahradě a fyzickému utrpení mnoha historicky největších a nejslavnějších mystiků).

Konečně se oslabené ego zhroutilo, mysl ztichla, a pak se Buddhova podstata, univerzální, nelineární jednota jako neprojevený Zdroj veškeré existence odhalila ve své úžasné slávě. To je skutečný „stav“ a ne stav myslí, protože mysl samotná je překročená, odhaluje se JÁ, božská Purusha, imanentní Božství, přítomnost Božství jako substrát, nemanifestovaná (to jest, božská) přirozenost, ze které povstává všechno Tvoření. Pozdější budhismus je reprezentovaný dvěma hlavními školami, Hinayanaem (menší vehikulum) a Mahayana (větší vehikulum), které se liší v důrazu.

Učení Budhy se rozšířilo na Dálný východ, odkud se stal na západě nejznámější Zen budhismus. Budhismus je vlídný a dívá se na jiná náboženství spíše jako na omezení

než jako na rivaly. Později vznikly buddhistické sekty v reakci na vliv různých učitelů a mudrců. Také zde, analogicky ke křesťanství, vznikla koncepce Buddha jako spasitele, přímluvce a advokáta, jak vyjadřuje Lotus Land budhismus, který je více praktický, bere v úvahu extrémní negativismus lidského života na této planetě během „Kali Yogy,“ nebo oběhu zvěrokruhu. Z praktických důvodů oddaný stoupenec usiluje o život bez hříchu a o čistotu, proto po smrti duch vstupuje do nebeské oblasti Lotus Land (země lotosu), která je rovnocenná s křesťanským nebem, kde působí Kristus a Buddha. Od země lotosu neboli nebe, která je za extrémním negativismem pozemského života, postupuje duch k osvícení. Země lotosu a nebe jsou chápané jako nebeská, duchovní realita, získaná karmickou zásluhou.

Jako odnož se vyvinul tantrický budhismus, který je zapojený do lineárních konceptů dalších energetických polí a jejich esoterismu. Tak představuje návrat zpět do lineární domény a kalibruje níže než čistý budhismus. Paradoxně, třebaže Buddha prohlásil: „nedělejte žádné moje obrazy“, sochy a figuríny Buddha jsou hlavní výrobek a jsou dostupné v celém světě. Tímto sdělením se Buddha pokusil předem zamezit modlářství, a vskutku, problém ikon byl ohniskem rozporu mezi východní pravoslavnou a římskokatolickou církví. Toto vyloučení obrazů a ikon je také běžné u islámu stejně jako v judaismu.

V praxi je většina komunit docela pohostinná k buddhistickým skupinám a obvykle jim pomáhá stavět stúpy nebo posvátné svatyně. Buddhistický soucit ke všemu živému budí respekt a buddhistické učení je důvěrně známé studentům teologie ve školách, jako je Unity School of Christianity. Dalajláma je široce respektovaná osobnost, známá je jeho citace (volně přeloženo):

„Nábožní lidé se musí vnořit do modlitby (stát se jí), jsou tak mravně navázaní přispívat k řešení všech světových problémů.“.

Tato citace, v jediné větě, vyjasňuje proč Mahayana budhismus, který se stará o osvícení všech cítících bytostí, kalibruje výš (960) než Hinayana budhismus (890), který je zaměřený v první řadě jen na vlastní osvícení.

Vzájemný respekt mezi křesťanstvím a budhismem se také projevuje ve vytváření avantgardních skupin mnichů, kteří poťouchle nazývají své skupiny „zen katolické.“ Zvláště Zen, který je ve skutečnosti větví Mahayany, kalibruje celkově poněkud níže než Mahayana. Důvod je ještě nejasný až na to, že se možná stal „institucí“. Nějaké současné americké zasvěcovací systémy jsou falešné a tak náhlé stavy osvícení, které dosahují, jsou jen dočasné, na rozdíl od osvícení, které je stálé. Zen na západě má úroveň 755.

Starověký hinduismus

Sanatana Dharma (Věčná pravda) od rišiů	925	Dravidian	905
Árijský	910	Vedanta	855

Jóga

Bhakti 935	Rádža 935	Džána 975
Karma 915	Kundalini 510	Kriya 410
Surat Shabd 495	Hatha 390	

Ostatní

Hare Krishna 460	Subud 470	Tamil Siddha Vedanta 550
Sikhismus 600	Janism 495	Radhasoami 475

Hinduismus a jeho projev jako klasická jóga je nejstarobylší náboženství a dosahoval vysokých hodnot dokonalosti pravděpodobně před 5000-7000 lety před naším letopočtem. Celá kultura a způsob života v Indii vyjadřuje religióznost. Podle řeky Gangy jsou vidět pohřební hranice spolu s obřady vzdávající pocty Šivovi, a miliony Indů se koupou ve vodě. Panteon bohů je pro lidi ze západu matoucí a Brahma, Višnu a Šiva vyjadřují různé aspekty Boha. Tito jsou dále odráženi v nižších bozích, jako jsou Durga a Ganesh, bůh slona. Celková mentalita Indie není dobře pochopitelná pro tradiční pohled západních lidí z hlediska Newtonova paradigmatu, s jeho ohraničenou, logickou konstrukcí. V hinduistické kultuře je božství víc vyjádřené jako holografický úhel pohledu pozorování, a odraz je následek hlediska pozorovatele. Bůh není vymežitelný nebo omezený koncept, jak ukazuje trojjedinnost Brahma, Višnu a Šiva.

Protože Božství je zdrojem všeho co existuje, projevuje se ve všem, co existuje, proto může být viděné v malování, umění, přírodě, tanci, ženském, mužském, zvířeti a proměnách přírody. Iluzorní projevy tvoření a rozpouštění jevů je zobrazené známým tancem Šivy, který je reprezentovaný celosvětově známou a slavnou sochou, která zobrazuje efekt výběru z hlediska toho, co je pozorované, tj. zda je fenomén konstruktivní nebo destruktivní je pouze odraz toho, je-li událost žádoucí nebo nežádoucí, a ani konstrukce ani destrukce není vnitřní stav reality (to jest omezené na *res cogitans*).

Různé jógy nejsou hlavní teologické systémy víry, ale všeobecně ukazují hlavní cesty k Bohu a realizaci JÁ jako Imanentního Božství. To je největší rozdíl od křesťanů, kteří věří, že Bůh je transcendentní, zatímco naopak jádro chassidismu reflektuje uvědomění, že Božství je přítomno ve všem, co existuje.

Jógy jsou určeny jako primární cesty k duchovnímu uskutečnění skrz srdce a oddanost, nebo mimo mysl, *Advaita*, a nonduality, a skrz nezištnou službu, očistu, karma jógu a meditace. Tyto usnadňují vzestup duchovní energie vzhůru systémem čakr, ke koruně čakře, a potom dále vzhůru skrz čistě duchovní energetická těla (příčinné, budhické, kristovské a átmické), která mají postupně podle pořadí ohniska energií analogická k čakrám (tj. duchovní vize vznikne otevřením třetího oka v budhickém těle).

Hinduistické náboženství je tak široké a všezahrnující, že vlídně vítá všechny

duchovní hledače, protože má toleranci a důvěru zrozenou ze starodávného opětovného potvrzení sériemi mystiků v průběhu tisíciletí.

Kvůli proměnlivým, mnohotvárným výrazům a rozmanitosti technik a různým učitelům, působí hinduismus na lidi ze západu exoticky. A negativním jevem je to, že svět je plný lživých guru a svámí, kteří nejsou adepti, ale jsou dobrými odborníky v napodobování (podívej se na další kapitolu).

Islám

Súfismus	700	Sunnité	255
Šíité (Muslimové)	250	Wahhabismus	30

Jako ve všech náboženstvích je kalibrovaná úroveň mystiků charakteristicky značně vyšší než samotné formální náboženství a Sufis vyjadřuje úroveň překročení lineární domény. Rozdíl mezi Sunnity a Šíity se projevuje v současné historii v té oblasti světa, kde jsou pravicově extrémističtí fundamentalisté bojovní a agresivní. Vyhlášení „džihádu“ s jeho nenávistí promítanou na křesťanství, a k Americe jako k velkému Satanovi, kalibruje v úrovni 60-90, a tím odmítá učení koránu, který kalibruje v úrovni 700. Tak termín „džihád“ popírá své vlastní tvrzení, že je „svatý „.

Vadou pravicově extrémního postoje každého náboženství je aktivace duchovního fanatismu. Opravdová duchovní integrita pochází z odvahy a opírá se o pravdu. Proto se odráží v energii srdce jako oddanost duchovní víře. Duchovní nenávist vychází ze sleziny (zlosti), která pak spouští zvířecí způsob chování. To je dále umocňováno sliby, že válečník se dostane do nebe (tato víra převládala také u Vikingů, kteří si mysleli, že smrt v bitvě je pošle do Valhaly). Sliby, že po smrti půjdou do nebe, kde je odměna „sedmdesát panen“, jsou lákavé a svůdné pro naivní, nevzdělané, citlivé mladé islámské teroristy, z nichž mnozí jsou sotva mladiství. Ve skutečnosti to je duchovní svádění a vykořisťování (kalibruje jako pravda) vůdci, kteří hledají bojovníky pro válku.

Pád islámu je předmětem rozsáhlého studia (Forsyth, 2004), od jeho nejvyššího projevu do jeho poklesu po roce 1600, do jeho současného temného věku, dolů po spirále nenávisti a vzdoru, vzteku a sebelítosti, chudoby a útisku (Lewis, 1990).

Aktuální situace je živě zdokumentována v knize *Inside the Kingdom* (uvnitř království), podle bývalé švagrové Bin Ládira Carmen Bin Ládira, která odhaluje denní život žen v Bin Ládirinem podporovaném islámském světě dnešního Íránu, ve kterém jsou ženy zajatci a lidé ze západu jsou drženi v opovržení (C. bin Laden, 2004).

Třebaže raný bojovný islám ztrácel vliv poté, co byl Kara Mustafa poražen u Vídně v roce 1683, více vážný pokles začal o 300 let dříve, kdy se objevil islámský kult wahhabismus (úroveň 30), založený svým zakladatelem Muhammadem ibn Abdullem Wahhabem (úroveň 20), z kterého vznikl HAMAS (úroveň 40), založený šejkem Ahmadem Yassinem (úroveň 35), Al-Káida (úroveň 30) a současný džihád (úroveň 30) Bin

Ládina (úroveň 40).

Velmi extrémní pohled nahrazuje bývalou islámskou toleranci ke všem „lidem z knihy“ (synové Abraháma) a všeobecně odsuzuje všechny lidi na zemi (kromě svých vlastních stoupenců), včetně devadesáti procent islámských členů. Všichni si zaslouží smrt jako „modláři“ („mushrikun“). Dopad na politické vůdce může být vidět například v pádu úrovně vědomí u Arafata, z jeho dřívější úrovně 440 do jeho finální úrovně 65.

Je důležité si všimnout, že zakladatel HAMAS, šejk Ahmad al-Hassin, kalibruje v 35, Muhammad ibn Abdul Wahhab kalibruje v zlověstné úrovni 20, a že džihád, wahhabismus a Al-Káida kalibrují v 30-65. Islámské mučednictví kalibruje v 60, náboženský fanatismus je v úrovni kalibrování 80, znesvětitelé pravdy jsou v úrovni 35, a zhoubný spasitelský narcismus je v úrovni kalibrování 30. Toto jsou také úrovně mnohonásobných vrahů a sériových zabijáků. Tak, jakkoli bizarní se to může zdát rozumným lidem, wahhabismus deklaruje svatou válku proti *všemu* lidstvu s výjimkou svých vlastních členů, kteří vznikli z různorodých aktuálních základů arabského světa.

Historickou skutečností je, že král Faisal ze Saudské Arábie kalibroval v úrovni 480. Tak Nixonovo zapírání jeho slibu králi Faisalovi být „spravedlivý a nestranný“ v jednání s Izraelem a islámskými zeměmi může být ve zpětném pohledu viděné jako chyba, když si odcizil arabský svět tím, že dal dvě miliardy dolarů Izraeli na zbraně. Toto jednání se postaralo o anti-americký postoj a islámské kulturní sepětí, s jeho výsledným shodným postojem. Toto podporovalo enkulturizaci terorismu jako chvályhodného životního stylu v převážně protiamerickém klimatu. V zahraničí již existovalo silné anti-americké cítění, které poskytovalo úrodnou půdu pro rozšiřování ohně islámské xenofobie a nenávisti. Je nepravděpodobné, že pacifismus a popření budou stačit kompenzovat takový militantní trend.

Historický precedens pro džihád byl vysvětlený jinde a byl vytvořený samotným Muhammadem. V době, kdy diktoval korán asi v roce 610 po Kristu, ve věku 35 (ne ve věku 40, jak udávají někteří historikové), úroveň jeho vědomí byla nad 700. Ve věku 38 let jeho úroveň spadla velice dramaticky daleko pod 200, k úrovni 130. On zdvihl nikoli duchovní meč pravdy, ale fyzický meč militarismu. Zhruba o třináct století později pokračuje nesprávný výklad náboženské pravdy a je urychlený fanatickým wahhabismem. Teď jsou namísto meče zbraněmi bomby a atentáty na tisíce neválčících civilistů a na školy plné dětí. Je těžké si představit, že to může být v nějaké kultuře považované za hrdinské nebo chvályhodné jednání. V kontrastu s tím rytířství kalibruje v úrovni 465.

Ve Spojených státech amerických je politizace islámu nekontrolovatelná a newyorský kongresman Petr King uvedl (únor 2004), že extrémisté ovládají osmdesát procent mešit a podezřelí jsou islámští konvertité, zvláště když jsou mladí muži. U konvertitů je silná pravděpodobnost radikalizace, touha něco dokázat, posílená nevědomým přáním zemřít podle indoktrinovaných názorů, že dobrovolná smrt je skvělá oběť při zabíjení bezvěrce. Ve Spojených státech je poměr radikalizovaných deset procent, dvacet procent v Evropských zemích a čtyřicet procent v arabských zemích (kalibruje jako pravda). Tato učení jsou přímo od Wahhaba a Qutba. (Podívej

se na Sperry, *Infiltrace*, 2005.)

Politické pirátství islámu, které ohrožuje dnešní svět, vyplývá ze spisů vlivného filozofa Sayyid Qutba, jehož role je srovnatelná s Karlem Marxem a komunismem. Jeho vlivná role byla popsána v hlavním článku v novinách „*The New York Times Magazine*“ (březen 23, 2003), nazvaném „Filozof islámského teroru -Sayyid Qutb“, který kalibroval dříve v úrovni 420, ale později klesl na úroveň kalibrování 75. On poskytl filozofické základy pro Al-Káidu výkladem koránu publikovaným jako „*Ve stínu koránu*“ (úroveň 90).

Rozhodující pro Wahhabův a Qutbův závažně nesprávný výklad koránu (problémy koránu jsou probírány v další kapitole) je kritický a katastrofálně nesprávný výklad slova „meč.“ (Stejnou chybu udělaly v průběhu času některé křesťanské sekty.) V duchovní realitě a v duchovním jazyce „meč“ znamená Meč Pravdy, ne fyzický meč, což má za následek změněný význam, který je úplně diametrálně protichůdný k učení všech velkých avatarů, spasitelů a proroků. Barbaři již ovládali svět masakrováním nevinných lidí mečem, tak k zabíjení bylo stěží potřebné povzbuzení od spasitelů a Alláhových proroků. Cesty k Bohu jsou pravda, milosrdenství a odpuštění. Paradoxně, každá verze Koránu začíná sdělením „ve jménu Alláha, všeho milosrdenství.“ Cesta k Bohu vede přes srdce láskou, ne slezinou (spleen) a nenávistí.

Hlavní myšlenkou této práce je, že definovala sebevražedný terorismus jako ctnost, radikalizovala islámský fundamentalismus, a podporovala jeho rozšíření všude v arabském světě v sjednoceném Pan-arabismu, který usiluje o nastolení světové teokracie. Usáma Bin Ládín a Al-Káida jsou ovládnuti inflací ega spasitelského triumphalismu, založeného na ideologii Qutba, která vychvaluje ctnosti mučednictví a démonizuje křesťanství jako kacířské a proto je ctnostné ho zničit. Také romantizuje obětní smrt a nutí mladé stoupence, aby ji vyhledávali. Tak jeho vliv nebyl jen rozvratnický, ale také vrhl stín na celý islám. Tento vliv se vynořil jako 9/11, irácká válka, zabíjení civilistů, celosvětové pumové výbuchy a útoky, které změnily životní styly ve všech zemích. Daleko horší události jsou plánované a již se připravují.

Politické fašistické pravicové křídlo islámu se projevuje v silovém dominantním náboženství a v politických vůdcích nedávné doby, jako jsou Ayatollah Chomejni (úroveň 75) a nyní šíitský Velký Ayatollah Ali Husseini Sistani (úroveň 125), kteří spolu s Usámou bin Ládinem (úroveň 40), Talibánem (úroveň 65), a Al-Káidou (úroveň 30), mohou být problematičtí pro západní svět.

Temné období křesťanství trvalo stovky let, během kterých bylo odhadem padesát až osmdesát tisíc kacířů popraveno inkvizicí. (Některé odhady mluví o milionech obětí.) Doufejme, že temný věk islámu proběhne rychleji. Možná takové období slouží nějakému karmickému nebo evolučnímu účelu.

Judaismus

Hasidismus	605	Mesiášský	605
------------	-----	-----------	-----

Reconstructionistický	555	Konzervativní	550
Reforma	550	Ortodoxní	545

Judaismus je všeobecně uznávaný jako jedno ze světových primárních a nejsilnějších náboženství, které odolalo nespočetným a nekonečným útokům v průběhu staletí. Nepřátelství křesťanství směrem k judaismu je spíše paradoxní v tom, že křesťanská bible zahrnuje Starý zákon a považuje ho za zdroj náboženské autority. Tato nešťastná zápletka osudu pochází z politováníhodných okolností, při kterých židovský Sanhedrin (úroveň 205) předal Ježíše římským sekulárním úřadům. Třebaže technické obvinění bylo kacířství, další faktor byl, že Ježíš byl viděn jako revoluční postava, která ohrozila autoritu a moc třídy kněží a který jednal z vlastního zájmu v kultuře primitivně punitivní.

Jako u dalších náboženství mají nejvyšší kalibrování mystici (podívej na další kapitulu, Zohar kalibruje v úrovni 905). Vysoké kalibrování chasidismu vyjadřuje rozpoznání Božství jako zdroje veškeré existence a jeho úsilí uvědomit si přítomnost božství v detailech každodenního života. Spasitelská větev také kalibruje docela vysoko, protože rozpoznává avatarský status Ježíše Krista.

Po století byl antisemitismus založený na tom, že dával judaismu vinu za smrt Ježíše a na skutečnosti, že židé odmítli přijmout Ježíše Krista za slíbeného Mesiáše. Antisemitismus nebyl jedinečný v tom, že v hlavních semitských náboženstvích viděl rivaly a kacířské nevěřící, což bylo zesílené kulturními a politickými rozdíly.

Opravdu zhoubný antisemitismus v posledním století byl rozdmýchán docela šalebnou publikací, která se objevila začátku dvacátého století, nazvanou *Protokoly sionských mudrců* (Nilus, 1905; pozdější trans. Marsden, 2003), která kalibruje v osudné úrovni 90. Tento bludný dokument měl účel, aby představil celosvětovou konspiraci židů, kteří měli chtít převzít kontrolu nad světem, bankami, peněžním systémem a tak dále.

Autoritativní styl představující nepravé domněnky přesvědčil mnoho čtenářů, a to rozšířilo antisemitismus po celé Evropě a zformovalo ideologický základ pro nacistický antisemitismus. Bohužel to přijali za pravdu mnozí vlivní lidé, dokonce ve Spojených státech amerických, a tento specifický dokument byl základem pro známý antisemitismus Henry Forda. Ford rozmnožil kopie mezi další vlivné lidi, kteří tak uvěřili v mezinárodní konspiraci (teorie o spiknutí obecně kalibruje v úrovni 160). Třebaže Ford později ve svém životě změnil názor, antisemitismus byl uchopen nenávisnými skupinami ve Spojených státech, kde stále doutná navzdory hlavní celosvětové vzpouře proti antisemitismu, která vyplynula z odhalení nacistických koncentračních táborů a vyhlazení šesti milionů židů v Evropě.

Antisemitismus se ve Spojených státech značně snížil od druhé světové války, ale je znovu na vzestupu v Evropě, podněcovaný muslimskými extrémisty, s pomocí politické propagandy a sociálními teoriemi. Bílé rasistické skupiny jsou mainstreamem v USA považované U. S. za blázny.

Další náboženství

Shinto	350	včetně samurajského kodexu 190
včetně kodexu Bušidó	180	Taoismus 500
Baha'i	365	Domorodý Američan 500

Shinto v úrovni 350 je integrovaný koncept. Stinnou stránkou je oslava prototypu válečníka, který, jak bylo předtím zmíněno, má nevýhodu v energizující slezině navíc napojenou k solárnímu plexu a srdci. Toto snadno vede k divokosti a masakrování nevinných civilistů, když se uvolní touha po krvi z hlubin nevědomého primitivního Id. Toto může také vést k oslavě barbarství, jak ukazuje japonské vojenské zpusťování Pacifiku a Dálného východu ve třicátých letech dvacátého století, a později během druhé světové války, pochody smrti, úmrtí vězňů hladem a zabíjení milionů nevinných čínských civilistů, včetně malých dětí. Veškerá tato touha po krvi prý byla na oslavu císaře, o kterém se věřilo, že je potomkem slunečního boha Shinto. Sebevražedný pilot kamikadze (390) představuje integrovaného válečníka, který obětoval svůj život pro Boha a zemi, na rozdíl od fanatismu, který kalibruje v úrovni 60.

Taoismus

Další dnes důvěrně známý symbol Jin Jang znalo málo Američanů, kteří nic nevěděli o taoismu, dokud Fritzof Capra nepublikoval *The Tao of Physics* (1976). Ideologicky, pro společnost, která velebí prosazování se a útok, neodporování znamená slabost, pasivitu a cizí koncept. Neodporování nebylo pochopené a nemělo žádnou funkční platnost, dokud nevystoupil Mahatma Gandhi, jehož nenásilný postoj nakonec porazil Britskou říši a osvobodil Indii z koloniální nadvlády, a tak předvedl jeho účinnost. Tato účinnost byla znovu demonstrována Nelsonem Mandelou v Jižní Africe a v Americe Martinem Lutherem Kingem při občanských demonstracích. Existuje křesťanský precedens, jak učil Ježíš „nastavit druhou tvář“ a Buddhovo učení o odstupu a jeho tvrzení, že neexistuje žádná vlastnost, pro kterou bychom měli nenávidět své nepřátele, neboť budou poraženi svou vlastní přirozeností. Navzdory lokálním povstáním, relativní neodporování židů jejich destrukci v Evropě nacistickým režimem vedlo k tomu, že plná karmická zodpovědnost padla na dobytatele. Oni si uvědomili, že judaismus by mohl přežít takový útok, jako přežil jiné v minulých stoletích.

Útok může být viděný jako krátkodobá odpověď na výzvu, a neodporování jako dlouhodobá. Lidé v okupované zemi jen potřebují přečkat nadvládu vetřelců, kteří nakonec buď odejdou, nebo se integrují do kultury okupované země, jako římská armáda u Hadrianova valu, kde si muži jednoduše vzali místní ženy a usadili se k domácímu životu.

Z duchovního hlediska jsou síly Yin a Yang identické a ekvivalentní, a symbol Yin/Yang vyjadřuje význam rovnováhy, ve které se interaktivní síly formují a definují navzájem. V západní kultuře to bylo nejzřejmější ve vztahu muže a ženy.

Tradičně je mužský princip agresivní a ženský pasivní. V dřívější zemědělské společnosti, která odměňovala agresivitu, byla mužská dominance nadřazená, ale jak civilizace pokročila, už nemá větší hodnotu než jiné. Genderizace se zakořenila, nicméně v jazyce samotném, v němčině a v dalších jazycích, jsou všechna podstatná jména rodu mužského, ženského nebo neutrální. V Americe je mnoho sociálních debat o vztahu mezi ženským a mužským principem, o jejich rovnováze a jejich reprezentaci, například bylo doporučeno, aby muži byli v kontaktu se svou ženskou Yin stranou, a ženy se svou Yangovou mužskou agresivní stranou, a tak dále. Nicméně v přírodě není nic víc agresivní, než samice, která chrání svá mláďata.

Bahá'í

Jak kalibrování ukazuje, ústřední záměr je integrovaný a představuje duchovní jádro veškeré víry a ekumenický ideál. Bahá'í je také atraktivní v tom, že v něm byla od jeho založení rovnost muže a ženy. Schopnost velkých světových náboženství současně existovat mírumilovně jeden vedle druhého je reprezentovaná kulturou Indie, která slouží jako chvalitebný učební příklad, jak poukázal dalajláma na začátku roku 2004.

Bahá'í vyvstal z učení Bahá'u'lláha, Íránce, který prohlásil, že je tím, „komu se Bůh zjeví“ jako předchůdce míru cestou sjednocení světových náboženství a národů.

Bahá'í čelí útokům v Íránu od vlády Ayatollaha Chomeiniho, který v roce 1991 podepsal vládní dokument, aby uhasil Bahá'ís a zboural Sněmovnu Ba'b v Shirazu, která byla střediskem pro celosvětovou pouť pro Bahá'ísty. Bahá'ísty nyní vidí militantní islamisté jako kacíře a proto si zaslouží vyloučení, i když oni jsou spolu s Íránci (*New York Times*, 9/12/04).

Domorodý Američan

Není dost autoritativních informací a není prozkoumána spiritualita amerických domorodců, třebaže to je převládající a atraktivní charakteristika této kultury. Vysoká úroveň kalibrování (500+) odráží potvrzení Boha jako Velkého Ducha/Stvořitele a zdroje a podstaty veškerého života, který je proto považovaný za posvátného.

Poděkování Božství jako zdroji všeho požehnání a živobytí tvoří podstatnou část každodenního života. Indiáni usilovali o důvěrnou rozmluvu s Božstvím pomocí obřadu peyote, který je respektovaný jako očista potem v domku obřadů, tedy duchovní očista a vnitřní poctivost. Akt obětování zvířecího života pro jídlo je také posvěcený modlitbou, která uznává jednotu veškerého života. Stanovené hodnoty jsou rodina a čest, dále odvaha, pravda, statečnost a udatnost byly povzbuzovány jako charakterové rysy.

V roce 1970 měl autor privilegium být pozvaný k posvátnému obřadu Hadího tance kmene Hopi. Bylo tam dlouhé sucho a obilí se snažilo přežít, i když semeno bylo zasazené ve stylu Hopi šest palců hluboko, spolu s kusem ryby. Obřad se konal ve staré Oraibi. Lidé zaplnili střechy a potom, jen před začátkem Tance antilopy, starší lidé povstali a zaujali svá čestná místa. I když nepršelo mnoho měsíců, všichni si nesli deštníky! Důvod byl brzy zjevný, jakmile Tanec antilopy začal,

začaly se tvořit mraky na obloze, které později rychle ztmavly, když hadí tanečníci začali kroužit kolem, držíc živé chřestýše ve svých ústech. Oni postříkali kukuřičnou mouku na zemi a potom, jeden po druhém, nechali hady prolézt zástupem diváků. Hadi se přiblížili velice blízko a potom se odplazili pryč. Klid zvítězil. A potom, po dlouhém, neúprosném, horkém suchu začal padat déšť, ale ne na shromáždění kněží celebrujících obřad, právě jen za blízký útes, přesně na pole obilí hluboko pod ním. Jinde nepršelo, ale jen na akry kukuřice. To byl poslední Hadí tanec, ke kterému byli bílí lidé přizváni od té doby, co někteří z nich byli v minulosti neuctiví. Starší lidé si přinesli deštníky, protože Hadí tanec vždy přinesl déšť; vůbec nebyli překvapení. Jejich jistota a bez pochybování zesílila skupinový záměr a očekávání, kombinovaný s vírou a vděčností.

Náboženství a tradiční Amerika

V tradiční Americe bylo náboženství událostí nedělního rána, a z úcty, byly všechny bary a obchody s lihovinami zavřené do poledne. Neděle byla Sabbath, a proto všechny obchody byly zavřené, a stejně tak odpoledne o Velkém pátku. Židé považovali sobotu za svůj Sabbath a jejich obchody byly zavřené a měli židovské prázdniny.

Protestantská, katolická a židovská místa pobožnosti byla respektovaná, a stejně tak jejich příslušné církevní školy. Každé ze tří vyjmenovaných náboženství bylo respektované pro své benevolentní práce a každé financovalo a provozovalo nemocnice a humanitární charity. Oni podporovali dobře řízené dobročinné kliniky, kterým lékařské společenství darovalo své služby. Vláda a politici udržovali uctivý a zásadně se nevměšující postoj a charity ušetřily místním vládám značné částky peněz a poskytovaly potřebné veřejné služby.

Dobročinné nemocnice a jejich kliniky byly chráněné před spory a hazardem lajdáctví ze zanedbání péče. Ambulance byly silně osazené sídlícími lékaři, kteří byli zálohovaní střídajícími se konzultanty. Každé lékařské zneužití řešila místní lékařská společnost a končilo to zrušením a ukončením doktorské kariéry. Dobročinné křesťanské nemocnice byly provozovány jeptiškami a byly řízené místní diecézí. Všechny dobročinné instituce byly silně financované dobročinností a odkazy. Úspěšní průmyslníci a společnosti byli hlavními mecenáši. Vztahy mezi náboženskými farními školami, léčebnami, filantropií a veřejností, včetně místní vlády, byly obecně harmonické a vzájemně výhodné. Celkový systém kalibroval v úrovni 415 (před rokem 1959).

Koncept charity byly integrovány jako základní náboženská ctnost a sociální postoj dobré vůle, nezištné služby a benevolence. Se vzestupem egoismu v šedesátých letech společnost z pýchy začala vidět charitu jako ponižující a tak byly náklady veřejných služeb postupně přesunuty na daňového poplatníka.

Během šedesátých let a následujících desetiletí byl systém postupně zesvětštěný a demontován politickými a legislativními vpády. Celkové náklady vyletěly a nyní jsou nejvyšší ze všech zemí na světě (patnáct procent z HDP). Systém klesl z kalibrované úrovně 415 k úrovni 195 pro aktuální systém. Stejná disparita je vidět v sanatoriích. Ty provozované církevními skupinami (například, Samaritan)

kalibrovaly v úrovni 410, zatímco ty provozované komerčně orientovanými společnostmi kalibrují v úrovni 195.

Sekulární usměrňování humanistických aktivit sráží úroveň záměru a paradoxně zvyšuje cenu, zatímco se úroveň celkového systému strmě snižuje. Ve Spojených státech je kvalita individuální lékařské praxe stále celkově vysoká v úrovni 430-440. Expandující „kulturní tvůrčí“ segment společnosti je přitahovaný k duchovně orientovaným praktikům, kteří, jako skupina, kalibrují v úrovni 499, nebo v průměru asi o sedmdesát bodů výše než sekulární medicína. (Oni také mají o dvacet dva procent vyšší uzdravovací poměr u svých pacientů, navzdory tomu, že mají větší počet obtížných a chronických pacientů, kteří jsou odolní k tradičním, striktně lékařským způsobům ošetření.)

Ze zkušenosti, autorova duchovně orientovaná holistická praxe psychiatrie se stala největší ve Spojených státech amerických, a nakonec vyžadovala padesát zaměstnanců, dvacet pět kanceláří, plus výzkum a klinické laboratoře a přitahovala pacienty z celého světa. Jeho výzkumné oddělení mělo jeden z prvních počítačů, obrovský stroj, který vyžadoval speciální klimatizovanou místnost a přímou elektrickou linku. Praxe také poskytovala specializované programy pro 12-krokové skupiny, stejně jako Attitudinal Healing program založený na modelu zahájeném Dr. Geraldem Jampolskym, autorem *Love is Letting Go of Fear*. (reverend Jampolsky 1988) Tyto rodinné duchovní programy byly poskytnuté zdarma a klinika sama, která měla dva tisíce pacientů a ošetřila tisíce nových pacientů každý rok, si účtovala snížené poplatky na nízké a mírné cenové úrovni. Klinika je finančně soběstačná a nedostala žádné veřejné zdroje. (To kalibrovalo v úrovni 499.) Výsledky inovativní holistické léčby relativně obtížných, chronických a beznadějných pacientů byly oznamovány na mnoha přednáškách, v profesních spisech, celosvětových člancích (Hawkins, 1968-1981), a v knižní formě (Hawkins a Pauling, 1973).

Duchovno a náboženství také má pozitivní dopad na rodinné zdraví a celkové sociální chování, včetně dětských školních výkonů, držení těla a nižší počet propadání ve třídě. Snižuje počet manželských konfliktů a násilí, snižuje sebevraždy, počet zatčení, snižuje užívání drog a rozvodovost a procento nezaměstnaných. Také snižuje výskyt nemoci a počet nehod. Celková výhoda je tak pozoruhodná, že kritik konstatoval, že „náboženství je oprávněné, i když jen pro své společenské přínosy“ (Robb, 2003). Celkově jsou lidé, kteří navštěvují kostel, více konzervativní, jak uvedl průzkum veřejného mínění (CNN zprávy, prosinec 2003).

Ateismus

Ateismus představuje systém víry o náboženství a Bohu, který pokrývá široké spektrum. To je také obvykle charakteristické pro určitou fázi života, třebaže u některých lidí to může být dlouhý životní postoj. Hluboký rozbor by byl příliš rozsáhlý, aby zde mohl být obsažený, ale primární charakteristika může být kalibrována od subjektu a je ve skutečnosti moc důležitá. Toto bylo samozřejmě zkoumáno do hloubky teology, historiky, psychology a psychoanalytiky. (Podívej se na Adler, M. 1976-1980; Feuerbach 1891; Freud 1910-1963.)

Třebaže integrovaný skeptik nebo agnostik, který upřímně vnitřně pochybuje, kalibruje v úrovni 200, většina ateistických postojů kalibruje velmi nízko. Tyto jsou v rozsahu od neznalosti a lhostejnosti, k hněvu, nelibosti až k nenávisti k Bohu u militantního ateismu, který kalibruje v úrovni 25. Když se zeptáme, jaké kalibrování má karma za kárání Boha nebo velkých avatarů, dostaneme úroveň 20 až 40, třebaže některé z těchto postojů proti Bohu jsou pouze odmítnutí starého antropomorfního zobrazení starozákonního Boha jako prchlivého, žárlivého, protekcionářského a tak dále.

Psychologická matice ateismu byla dobře popsána Feuerbachem a jinými jako odmítnutí otcovské postavy, jako tomu bylo v případě Karla Marxe. Hněv k otcovské postavě za to, že není perfektní, je také faktor s politickými výrazy, jak poukazoval Coulter (2003).

Deziluze má za následek narcistické odpory ke všem figurám autority. Psychologie ateismu je dobře rozkrytá Vitzem (1983-2000), profesorem psychologie na newyorské univerzitě (vynikající 10- stránkové shrnutí je dostupné na Internetu).

Z hlediska vývoje vědomí ateismus vyplývá z odmítnutí nebo neschopnosti opustit iluzi, že narcistická péče o ego je nejvyšší a že ego je zdroj života a existence. Toto přetrvávání dualistického vlastního image je důsledek základní konstrukce ega, jak již bylo probráno. Jedním z důvodů, proč jsou počítačové hry tak populární je, že posilují iluzi, že člověk něco ovládá a že je suverénním „kapitánem své duše.“ (Báseň *Invictus* kalibruje v úrovni 170.) Ateismus také musí být rozlišovaný od volnomyšlenkářů (úroveň 335) nebo neangažovaných teistů, jakými byli navrhovatelé Ústavy Spojených států.

Zřeknutí se iluze své svrchovanosti je základ zkušenosti „pádu na dno“, která je transformující a o které by mohly vypovídat miliony lidí. To je také jádro pravé konverzní zkušenosti, stejně jako hlavní následek zkušenosti blízké smrti. Je podivné, že ateismus je založený na víře, ale na víře v klam (ego, rozum) a nemůže být překonán jinak než aktem Vůle.

Vůle (úroveň 850)

Třebaže existují rozsáhlé spisy o psychologii a o všech aspektech duševních funkcí, je relativní nedostatek informací o lidské vůli. Její význam je přehlédnutý dokonce i v psychoanalytických spisech a ve většině duchovních písemností, třebaže její funkce je kritická pro vzestup vědomí, pro duchovní a náboženský vývoj, a pro kroky k samotnému osvícení. Skutečná moc Vůle je označena jejím extrémně vysokým kalibrováním v úrovni 850; tak má moc překonat všechny nižší postoje a systémy víry.

Základ moci Vůle je v tom, že je funkcí ducha a ne mysli, rozumu nebo emoce. Je tudíž jako lidská vloha unikátní. Mysl nekonečně prosévá volby a možnosti, vyvozuje závěry a volí premisy, ale to jsou pořád pouze lineární konstrukce s omezenou skutečnou mocí (to jest, logika, intelekt a rozum kalibrují v úrovni 400+).

Každý člověk je obeznámen s řešeními, která rychle selhala, a je snadnější změny

chování formulovat než provést. Závislosti jsou daleko silnější než jejich pouhé rozpoznání jako závislost na alkoholu, drogách a tak dále. Ve skutečnosti má téměř každý člověk velmi mnoho nekompromisních „zvyků“, které jsou opravdu docela silně zakořeněné, jak většina lidí smutně objeví, když se pokoušejí změnit způsob chování nebo emocionální sklony, jako jsou nelibosti, bázlivost, silné touhy nebo obvyklé emocionální odpovědi, například podezíravost nebo chronický hněv.

Bez pomoci je mysl velmi slabá a neschopná způsobit velké změny, dokonce i „génius“ kalibruje jen v úrovni 499. Existuje mnoho géníů a pozoruhodně prominentních lidí s ohromnými úspěchy, jejichž osobní životy jsou katastrofální, a veřejnost nemůže porozumět, proč celebrity skončily sebevraždou („ona měla všechno, tak měla proč žít“). Tak sebezničující vzor, který je snadno rozpoznán rozumem, může být v praxi nepřekonatelnou překážkou, která ničí nejen štěstí a rodinu nebo kariéru, ale také samotný fyzický život.

Nicméně beznaděj, utrpení a bolest mohou být poslední stéblo, kterého se ego chytá, a v zoufalství se člověk dovolává jediného možného posledního zdroje energie, když se obrátí k Bohu, Božství, duchovní doméně, můžeme to nazvat různě, k „vyšší moci“ a prohlédnutí zpřístupňuje celou novou dimenzi, která, podle kalibrování, začíná na úrovni vědomí 500.

Ego je velmi silné a zajímá se jen o vlastní přežití. Bude ochotné obětovat fyzickou existenci, tedy říká: „raději bych zemřel, než bych podlehl“ (nechce se vzdát své svrchovanosti). Pokora je odpor k egu. Někteří lidé se dokonce úmyslně rozhodnou jít do pekla, než by se odevzdali Bohu (například profesionální zločinci, mafiánští vrazi a mnohonásobní vrazi). Timothy McVeigh na své cestě na popravu prohlašoval, že ví, že jde do pekla pro svéhlavé zabíjení nevinných lidí. (V ordinaci jeden beznadějný pacient prosil o pomoc. Když slyšel, že jediná možnost je připojit se ke skupině založené na víře, řekl: „to bych raději zemřel,“ a tak se také stalo.)

Podle výše uvedeného a jak dokládá lidská zkušenost, lidské ego nemůže být překonané jinak než Vůlí, která samotná může otevřít bránu pro Božskou moc. To je kvůli dokonalé Boží spravedlnosti, podle které každý člověk zapřičiňuje vlastní osud, a který také určuje možné volby.

Klíčový prvek ke zplnomocnění Vůle je souhlas. Tato akce podlehnutí (podívej se na Tiebouta, 1949) umožňuje zázraky, které jsou rozvětvením životního procesu (jak popisuje nelineární dynamika a Heisenbergův princip). Záměr pak nabývá na intenzitě, když se objeví zkušenost existenciální reality. To je také mechanismus dlouze popsán ve v slavném *Kurzu zázraků* (1975). To je také kritický první krok u Anonymních alkoholiků a v dalších skupinách založených na víře, které připouštějí, že „bez Boží pomoci bychom byli bez naděje a bezmocní“ (*Alcoholics Anonymous*, 2000).

Všimněte si, že lineární, omezená osobní vůle je relativně slabá, ale je to rozhodující činitel, který otvírá bránu k nelineární, nekonečné moci Milosti. Naděje a podlehnutí zahájí transformační proces, a víra přijde později a bude založená na skutečné zkušenosti. Takové akty a jejich důsledky jsou také

vyrovnáním v rámci dřívější karmy. Ne každá modlitba je příznivě zodpovězená v lidském čase.

Okrajové duchovní a náboženské systémy víry (ideologie)

Ateistické hnutí (ideologie)	190	Hnutí křesťanské identity (ideologie)	110
Aum Shinrikyo kult	85	Aztécké náboženství	85
Channeling	195	Jsou kruhy v obilí mimozemského původu? Ne	
Kulty	50-160	Věštění (divination)	185
Teologie kódu DNA (ideologie)	160	Sochy na Velikonočním ostrově	70
Jsou mimozemšťani skuteční? Ne		Věštectví (fortune telling)	185
Full-moon Gatherings (New Age)	180	Goddness Movement	190
Kult nebeské brány	160	Náboženství Inků	85
Příchod pátého světa (ideologie)	130	„Left behind“ apokalyptická ideologie	190
Mayské náboženství	95	New Ageism	185
Sluneční chrám (ideologie)	155	Plasma Energy Orbs (ideologie)	160
Polygamní sekty	135	Raeliáni (ideologie)	130
Pravicové křídlo fundamentalistických křesťanů (ideologie)	95	Sekularismus	165
Je rubáš v Turíně pravý? Ne		Hvězdné děti (ideologie)	145
Hvězdní lidé (ideologie)	160	Starseed Family (ideologie)	145
Tantra (moderní)	95	Jsou UFO skuteční? Ne	
Urantia Book (ideologie)	150	Wicca (ideologie)	160

Mnohé z těchto uvedených ideologií představují dětinskou důvěřivost a zahrnují postoje, které jsou značně daleko od ověřitelné pravdy. „Konec časů“ apokalyptické kultury a její literatura kalibruje nízko, protože je založená na podrobném zpracování Knihy zjevení z Nového zákona, která sama kalibruje v úrovni 70 a její autor také kalibruje v této úrovni, jak bylo prodiskutované jinde. Jejím produktem je strach a přitahuje lidi svou zvláštností a výlučností

Nízké úrovně kalibrování převládají ve variantách New Ageismu, které mají hodnověrnost na hranici, se svými zidealizovanými tvrzeními o mimozemšťanech,

duchovních průvodcích, andělech strážných a s proroctvími o pohromách na zemi. Dalšími zdroji jsou tvrzení o objevech tajných Božích kódů, které jsou různé skryté v pyramidách, hebrejské abecedě, DNA, slavných obrazech a v dalších obskurnostech. New Ageismus (navzdory jeho vlastní chybné víře) není, technicky řečeno, „spirituální“, ale je ve skutečnosti „astrální“ v praxi a zájmech.

Přitažlivost mnoha těchto organizací a skupin vyplývá ze zvědavosti a romantické představivosti vnitřního dítěte, které je nadšené každou „magickou“ představou, jak ukazuje popularita knih o Oz, Harry Potterovi, a Tolkienovi. Tyto všechny populární dětské verze kalibrují nad 200 a jsou integrované ve svých záměrech, protože představují pohádková témata o zápasech zastánců morálky s jejich oponenty. Ony jsou integrované, protože jsou nepochybně fikce, zatímco fiktivní systémy víry, které jsou označovány za domnělé pravdy, kalibrují nízko a jsou tím neintegrované a představují klam.

Raeliáni se nakrátko objevili v médiích s jejich velmi publikovaným tvrzením o úspěšném klonování člověka. Jejich koncepty jsou o vedení lidstva mimozemšťany. Svět pseudospirituální fantazie také produkuje představy o „indigových dětech“, hvězdných dětech, hvězdných rodinách, hvězdných lidech, o poslech z páté dimenze a budoucnosti, a tak dále. Všem je společný pocit jedinečnosti, magická, zromantizovaná, naivní, nápaditá fantazie, a přitažlivost „zvláštnosti“.

Společný základ přitažlivosti mnoha čistě imaginativních systémů víry je, že dětskou lidskou mysl přitahují a vzrušují bizarní nesmysly. Ty pak rozvíjí a stávají se vzrušující, a jejich zvláštní mystika pak přitahuje stoupence a nadšence. Příkladem je tajemná „oblast 51“, plná „vládou zatajovaných věcí“, tato teorie o spiknutí přitahuje celou subkulturu. Sebevražedná katastrofa skupiny Jima Jonese a pohroma skupiny Davida Koreshe u Waco, plus četné další bizarní záležitosti představují důsledky důvěřivosti a naivity. Zatímco společnost zamítá tyto extrémy jako „blázniviny“, důsledky této důvěřivosti jsou docela vážné, a jak historie ukazuje, často docela těžké (například Hale-Bopp kometa spojená s hromadnou sebevraždou sekty).

Jako historická kulturní zajímavost jsou extrémně nízké úrovně náboženství Aztéků a Mayů, jejichž podstatou byly krvavé oběti dětí a kojenců. Image boha Quetzalcóatla je v úrovni kalibrování 85.

Sochy na Velikonočním ostrově ukazují na sebedestruktivní bývalé obyvatele, kteří zřejmě zničili stromy a další rostlinstvo a zemřeli hladem, ale předtím ještě propadli kanibalismu. Oni se rozhněvali na kamenné sochy bohů, otočili je dokola, vyvrátili je a rozbili. Modlárství, jako uctívání zlatého telete, kalibruje jen v úrovni 65. Judaismus a islám se vyhýbají modlárství a dokonce i ikonám tím, že místa bohoslužby mají formální strukturu. Ego je přitahované k limitované formě, zatímco esence Božství je za všemi formami, jež jsou v něm projeveny. Takže konečný význam ikon a soch božských postav slouží v první řadě jako inspirace a pomůcka k přenosu vědomí do konečné reality, která leží za všemi omezeními, označením nebo specifikací. Proto není ikona nebo obraz koncový bod, ale skákací prkno nebo zastávka na cestě k poslední destinaci.

Část 2 Místa duchovně zajímavá

Alhambra	720	Angkor Vat	550
Arunachala hora	500	Bazilika Sv. Petra (Řím)	710
Betlém (současný)	175	Betlém (v časech Ježíše)	415
Buddha, ostatky	905	Katedrála Notre Dame	790
Katedrála St. John the Divine, New York City 530		Katolické kaple	565
Chapelle Saint Michel (Paříž)	735	Katedrála v Chartres	790
Křesťanští svatí, (ostatky)	750	Křišťálová katedrála (Los Angeles)	410
Dharamsala (Indie)	330	Řeka Ganga	515
Velký Buddha Afghánistán (před zničením Talibanem) 555		Velký Buddha Kyoto	780
Židovská synagoga	495	Židovský chrám	505
Ka'ba' (Mekka)	530	Velký chrám v Karnaku	415
Lhasa (Tibet)	320	Lourdes	510
Machu Picchu	510	Maharaj Nisargadatta, mansarda	510
Mekka	205	Medina	225
Mešita	495	Chrám zrození	450
Pieta	590	Pyramidy v Egyptě	520
Katedrála St. Patrick New York City	530	Sv. Petr, ostatky (pod podlahou baziliky v Římě) 910	
Sakya klášter (Tibet)	390	Shinto svatyně	650
Sfinga	520	Stonehenge	599
Strasbourg katedrála	715	Taj Mahal	750
Tibetská buddhistická stupa	640	Unity vesnice	510
Vatikán	570	Washington národní katedrála	530
Westminsterské opatství	790		

Většina těchto kalibrování jsou evidentní a vyjadřují nejen estetiku, ale také krásu jako nástroj zbožnosti a duchovní záměr. Heisenbergův účinek je možná nejviditelněji demonstrován jedinečným příkladem řeky Gangy, která je během své cesty na fyzické úrovni recipient odpadů pro více než sto vesnic a měst. Tisíce Indů se denně koupe v této strašně kontaminované vodě a provádějí tak duchovní očistu. Na březích řeky doutnají pohřební hranice. Duchovním záměrem kalibruje svatá řeka v úžasné úrovni 515 a reflektuje tak vstup energie posvěcení milionů hinduistických věřících po mnoho století. Všimněme si, že stejný dopad na

kalibrované úrovně má modlitba, na jídlo, které je požehnané, ve srovnání s tím, které není.

Hora Arunachala je neznámá pro většinu lidí ze západu. To byl domov slavného moudrého Ramana Maharshiho (úroveň 720, který nikdy neopustil toto místo, na kterém jeho stoupenci založili slavný ašrám, který přitahoval duchovní hledající z celého světa. Ten existuje ještě dodnes.

Další příklad fenoménu duchovního záměru ukazuje efekt úrovně vědomí Nisargadatty Maharaje (úroveň 720), který se setkával s návštěvníky v podkroví nad tabákovým obchodem v Bombaji. Oni se museli vyšplhat po žebříku, aby ho mohli navštívit a setkat se s ním v těsné čtvrti. Jeho nakažlivá nenucenost a živé chování okouzlo mnoho návštěvníků a jeho spisy se staly velmi známé. V současnosti mnoho lidí studuje jeho práce, stejně jako díla Ramana Maharshiho, které představují důležité jádro k učení Advaity (neduality).

Demolice velkého Buddhy Talibanem byla záměrný akt znesvěcení (úroveň 35), indikující vážnou psychopatologií militantních islámských fundamentalistů, kteří ohrožují dnešní svět svými náhodnými volbami symbolických cílů. Znesvěcení samotné je vážný varovný signál, stejně jako bylo malování hákových křížů na synagogy, hořící vlajky nebo kříže, nebo vypalování baptistických kostelů na jihu. Základem je psychotický spasitelský narcismus, který, pro zajímavost, kalibruje úplně stejně (30) jako onemocnění vzteklinou nebo úroveň vědomí sériových vrahů dětí (atavistická primitivnost), a hltavých „šílených psů“ (tj. zuřiví) válkou.

Veledůležitý je klinický fakt, že pasivita podněcuje zabijáckou krvelačnost (například Japonské vraždění v Mandžusku, nacistické vyhlazovací koncentrační tábory, zabijácké psí smečky, atd.) agresivního primitivního obyvatelstva, které kalibruje extrémně nízko a je proto atavistické ve své divokosti a extrémní krutosti. Tito lidé pak najdou racionalizaci v některých výkladech Koránu (Wahhab, Qutb) a ta jim poskytuje povolení pro barbarskou praxi za jistých „ospravedlnitelných“ podmínek. Ze zdeformovaného hlediska islámských teroristů mohou být takové „ospravedlnitelné“ podmínky promítané na téměř každý incident, nebo „že všichni nevěřící, kteří vstoupí do arabské země“ si zasluhují strašlivou smrt.

Následující část: [Kapitola 17. duchovní pravda](#)